

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

V. De Extrema Vnctione & Ordine & Matrimonio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Etus sanctæ tristitiae ponitur Vindicta,
seu assumpta sponte, seu iniuncta: & ea
est Satisfactio ipsa.

3. Scripturæ de meritis vitæ æternæ^{huc faciunt. Ut Matt. 20. Voca operarios,}
^{& redde illis mercedem, sc. denariorum, id est,}
^{vitam æternam. De hac 2. Tim. 4. Repor-}
^{sita est mihi corona iustitiae. &c. At hæc la-}
^{borum est merces.}

4. Isa. 1. Deus promittit perfectam
remissionem ijs, qui se & lauerint, & ex-
ercuerint operibus misericordia. Clariè
Prou. 16. Misericordia & veritate redimi-
zur iniquitas: Redemptio autem est Sa-
tisfactio.

V. DE EXTREMA VNCTIONE, ORDINE & Matrimonio.

QVÆSTIO XLI.

*An Extrema Vnctio sit vere & proprie di-
ctum Sacramentum?*

LXII. ANTICHRISTIANISMVS.

LVTHERVS: Ritus est; non Sacramentum.
CALVINO & Lutheranis cum Walden-
sibus, Wiclefistis. &c. non est Sacramentum,
sed ridiculum vnguentum.

CHRISTVS. I. Vnctio infirmoru
verè est Sacramētum, à Me institutum;
quia ab S. Iacobo promulgatum intre-
pide, & indubie, ex certa scientia sua In-
stitutionis meæ. Alioquin temeritatis
excusari non posset, qui adeo mandaret
vsurpari ad modum ritumque cætero-
rum Sacramentorum id, quod à me, vt
Sacramentum ritè institutum, non ac-
cepisset.

II. Ecce omnia in Vnctione ea ad-
sunt, quæ sacramenti sunt. *Infirmatur
quis in vobis*, probabiliter ad mortem?
*Inducat Presbyteros Ecclesie, & oreant super
eum, vngentes eum oleo, in nomine Domini,*
benedicto: Ecce Ritum, seu signum ex-
ternum ac perennaturum: Idque rei Sa-
crae:nam *Et oratio fidei*, id est Verbum
sacramentale cum oleo, *SALVABIT in-*
firmum per collatum gratiam. Nam *Si in
peccatis sit, remittentur ei*, infallibiliter ex
opere operato. Ecce promissionem ab-
solutam ac certam; quæ necessario p̄r.
supponit Institutionem: Porro per acci-
dens, (i Deo sic visum) & alleuiabit eū
Dominus, tum mcerore pressum animū,
seu pusillanimitate deiectum; tum &
subinde corporis morbum mitigabit.
Atque id signum Institutum est Novi
Testamenti solius; est perpetuum, non
breue, sed quamdiu infirmi erunt:
Est rei sacræ, Remissionis peccatorum,
Salutisque conferenda per applica-
tionem Vnctionis.

III. Ille curandi ritus est vere Sacra-
mentalnis; & non miraculi instar. Nam
miraculum non dicitur certos corporis
defectus; sed indifferens est ad omnes,
ad cæcitatem, claud. furd. lepram. &c.
Athic Infirmatur quis, decumbens ad
mortem quasi.

2. *Inducat presbyteros*: at donum mira-
culorum non est proprium vnius ordi-
nis hominum.

3. Nec in his est vllijs præscriptio ma-
teriæ: *athic est olei.*

4. Nec ijs additur infallibilis promis-
sio; vt hic, *Et oratio fidei. &c.*

5. Nec ijs remittuntur peccata:

6. Nec eadem pertinent ad omnes;

vt ea,

ut ea, quæ ibidem Iacobus præscribit.

IV. Qua Vnctio miraculi sanabat va
rios Apostoli; Mar. 6. ea fuit dissimilis ab
hac Sacramentali. Nā ea Marci dabantur
surdis, cœcis, claudis: ab nō Sacerdoti
bus ad solam corporis sanationem: Qui
bus suis, etiam infidelibus. Sacramen
tales tamen Vnctio est recte per illam mi
raculosam insinuata seu adumbrata.

QUÆSTIO XLII.

An sit vere & propriè dictum Sacramentum
ORDINIS?

EXML ANTICHRISTIANISMVS.

VTHREEV cum suis negat.

CALVINVS cum Melanch. & Caluinistis
ait. Vide Luther. cal. p. 3. q. 105.

CHRISTVS. I. Ego, sicut Ministros
ad prædicandum missi sum, ut misit me Pater
meus; Misit ad docendum & baptizan
dum; ad peccatores vocandoes, & soluen
dos, &c. Sic & Sacerdotes inauguraui
usto: Hoc facite: quo Apostolos ab LXXII.
ceteris Discipulis distinxii Ordine sa
crauione Sacerdotij.

II. 1. Apostoli datam sibi gratiam
grauiiter resuscitarunt per Manuum Im
positionem: Ut, Act. 6. ordinarunt Dia
conos: Act. 13. Episcopos Paulum & Bar
nabam. Act. 14. Cum constituerent eos
Presbyteros, και ποτοντας ειδεντ, i. Tim. 4.
Cum impositione manuum Presbyterij. Et
illa est Signum externum.

2. Iam Gratia promissio constat, i.

Tim. 4. Noli negligere gratiam, quæ est. &c.
2. Tim. 1. Admoneo te, ut resuscites gra
tiam.

3. Mandatum quoqueliquet, Act. 13.
Segregate mihi Paulum & Bar. Act. 20. Vobis
Spiritus S. posuit Episcopos. Eph. 4. Ipse de
dit quosdam quidem Apostolos, alios Prophé
tas, alios Pastores & Doctores.

III. 1. Impositio illa manuum fiebat
ad Ordinandum; non ad Orandum.
Quia 1. Tim. 4. nulla est mentio oratio
nis. Act. 6. aperta fit distinctio: Cum Ora
sent, primum, deinde Imposuerunt eis ma
nus. Act. 13. Ieiunantes, & Orantes, Impos
entesque illis manus, dimiserunt eos. Ad
hæc illud, i. Tim. 5. Nemini cito manus im
posueris, nullius orationis memine
rit.

Et esto: Fuerit iuncta Chirotoniae
semper oratio; nunquam vlla fit Ordina
tio sine Oratione: cum verba Sacra
mentalia, seu Forma, sit Oratio; Vnde
Mystica preces dicuntur..

2. Deinde quoad promissum gratiae,
diuersus est finis Sacramentorum à me
institutorum: Alia enim sunt ad pecca
tum per se delendum; alia ad gratiam
conferendum per te, & certam ali
quam; licet, si quod inuenierint pecca
tum, id deleat. Talis est Ordinatio, Eu
charistia, &c.

3. Mandatum Ordinationis per chiro
toniam scriptum non est in Euangeliō,
vt à me datum: dedisse me tamen argu
it indubitate usurpatio Apostolica, vt
rei à me Notoriè instituta; quippe quæ
ab alio, nisi à me solo, manare queat.
Nam gratiam & gloriam dat Dominus lo

lus mediate, vel immediate. Gratiae vero me alligasse ad chirotoniam sat constat: quod est Sacramentum instituisse.

QVÆSTIO XLIII.

An Matrimonium sit vere & proprium dictum Sacramentum?

LXIV. ANTICHRISTIANISMVS.

HÆRITICI Veteres, ut Gnost. Manich. &c. negabant Matrimonium, qua contractus est civilis, esse bonum, ut à bono Deo, proinde nec Sacramentum.

LUTHERANI & CALVINIANI aiunt esse bonum à Deo; sed esse Sacramentum negant.

CHRISTVS. I. Matrimonium, quatenus in lege naturæ à Deo institutum fuit, bonum est. Quia, Gen. 2. Non est bonum hominem esse solum: faciamus illi Adiutorium ad prolificandum, ait S. Aug. nam alijs in rebus melius viri à viris adiuuantur.

2. Dei instinctus Spiritu dixit Adam: Propter hoc relinquet homo patrem & matrem cum dilectione naturali; & adharet uxoris sua, cum dilectione Sacramentali: Sicque prophetizauit.

3. Et Ego, Mat. 19. Quod Deus coniunxit, homo non separet. Deus enim bene omnia fecit. Ideo, Iou. 2. nuptias cohene stauit mea & Præsentia, & miraculi operatione.

4. Vnde, 1. Cor. 7. Si nupserit virgo, non peccat. Hocque amplius: Qui matrimonio iungit virginem suam, beneficat. Ideo 1. Tim. 4. hæreticos fore ait, prohibentes nubere. Etc. 5. Volo ego iuniores nubere, filios procreare, matres fam. esse. Hinc, Heb. 11. Honorable connubium. Huc ijt omnis retrò Ecclesia Dei, ibitque.

II. Matrimonium Ego esse iussi Sacramentum.

1. Ego id Institui: quia Apostolus Institutum prædicauit.

2. De nomine, ut *Sacramentum*:

3. De Re, ut cum Promissione gratiae iunctum.

1. *Sacramentum* appellat; Non solum generatim, ut rem mysteriosam; sicut illius vocis usus est creber in Scriptura, Tob. 12. Dan. 2. Col. 1. 2. Tim. 3. Apoc. 1. & 17. Eph. 1. & 3. quibus in locis non est sermo de propriè dicto & speciali Sacramento: Sed vere & propriè est Sacramentum; Non in coniunctione Mei cum Ecclesia; sed Viri cum femina coniugio, significante tum mysticam unionem mei cum Ecclesia, in charitate, per fidem; tum Rem sacram gratiae nubentibus in Domino collatae ad dilectionem & vinculum insolubile; sicut mea unio cum Ecclesia eam ditat, seruat, beat Et *Sacr. Hoe*, in viris & feminis, magnum est & propriè Sacramentum, quæ significans unionem Christi cum Ecclesia, quæ & sanctificans viros & feminas. De *Hoc* omnis sermo est Apostoli capite toto.

III. PROMISSIÖNEM. Gratiae uincum Institutione prædicauit, & commendauit; quæ est Charitas; Deo autem in Christo & Ecclesia, quasi dicat, nō quoad coniunctionem meam cum Ecclesia in Conformatitate naturæ: sed in Charitate gratiae, sanctificatis uinitos, magnum est *Sacr.* Et propter hoc Donum gratiae Sacramentalis relinquet homo patrem & matrem, queis iungitur amore naturali; nam fortiore, sacratiore vinculo adharet uxoris sua, efficiente id Sacramento. Vnde

Vnde ait 1. Tim. 2. *Sicut habetur per filiorum generationem n. id est, in hac, ut medio; non ut per causam.* Proinde monet 1. Thes. 4. *Sciat unusquisque vestrum posse in sanctificatione.* Et sic, 1. Tim. 2. *Unusquisque dominum suum habet ex deo.* Nam tale honorabile coniugium est quasi dominus dei.

Iam sic qui que statuat: paulus promulgavit matrimonium ut verum sacramentum, signum externum gratiae internae: ergo accepit a me christo institutum cum certitudine infallibili gratiae conferenda. Nam cum Gratiam gloriam dei dominus solus: paulus dare, vel instituere ut daretur nequiuuit citra sacrilegatatem. Quod autem institutione specialiter scripta non sit, sicut plurimum sacramentorum etiam alio: ium; causa est, quia iussi, *Prædicare euangelium non scribite, sicque prædicatus est.*

QVÆSTIO XLIV.

Polygamia an Christianis sit licita?

LXV. ANTICHRISTIANISMVS.
KEMNITIUS affingit nobis, quod, ut Montani, prohibeamus polygamiam successivam, sive nuptias secundas, tercias &c.

II. LUTHERVS diserte docet polygamiam plurium simul vxorum, ut licitam, relinqui cuique liberam: exemplo patriarcharum.

CHRISTVS. I. Coluba mea sponsa Ecclesia semper sensit & docuit iuxta illud, 1. Cor. 7. *Si dormierit vir eius, cui vult, nubat, tantum in domino: quo tu scunque vir ille fuerit.* Quin optima cohoratio apostoli est, 1. Tim. 5. *Viduas iuniores volo nubere, secundum, tertium, &c.*

II. Polygamiam plurium simul vxorum ego abrogavi; & Mat. 19. matrimonium reuocavi ad primam institutionem. Percunctatibus, an liceat dare libellum repudij, negauit, instantibus, Moysen

permisisse, dixi: *Ad sancte vestre vestre p. misit: Ab initio autem non erat sic. Monogamiam vero unius cum una institutam abs deo, istis ostendi.*

1. *Masculum & feminam feci eos: Adhibebit uxoris sue; erunt duo, non tres, &c. in carne una.*

2. *Itaque iam non sunt duo, sed una caro: at in pluralitate vxorum essent multæ carnes; quæ diuisio est, non unio.*

3. *Et si vni plures esse voluissimus, ei adiutoria, non adiutorium, fecissemus initio.*

4. *Ego ipse, Mat. 5. & 19. Mar. 10. Luc. 16. declarauit eum, qui dimissa vxore aliquam duxerit, mœchari; eò sc. quod prior licet dimitti nequibat: Esto, fiat coram hominibus; non tamen coram deo. Quod si dimissa sit adhuc vxori; magis illa quæ nunquam dimissa fuit.*

5. *Prouide paulus semper de vxore loquitur in singulari 1. Cor. 7. *Vnusquisque vxorem suam habet.* Et, *Alligatus es uxori? Noli querere solutionem.* Clarè R. 3. *Viuente viro, vocabitur adultera, si fuerit cum altero viro.* 1. Cor. 7. *Iis, qui Matrimoniū iuncti sunt, principio non ego, sed dominus, uxorem a viro non discedere: quod si discesserit, manere innuptam; aut viro suo reconciliari.* Quare unus vni, unaq; vni inhæreat.*

QVÆSTIO XLV.

An factio Diuortio ob fornicationem fiat & Vinculi solutio?

LXVI. ANTICHRISTIANISMVS.
LUTHERANI & CALVINIANI solutionem & thori & Vinculi ob fornicationem, aut infidelitatem fieri:

LUTHERANI quidam ob alias etiam culpas quascunq; solvi volūt. Vide Luther o. p. 3. q. 113.

CHRISTVS. I. Ego sic statuo, Mat. 5.

N

Omnia

Omnis, qui dimiserit uxorem suam; (quod vera, viua, sina, plena, ut neutri, seu fonti, non licet; excepta fornicationis causâ) fa. it seu insonti, ad alias transire licet numerum mæchari, ob permanēs Vinculum, si dimissa ducatur ab alio; quod nefas. Nā & qui dimissam duxerit, mæchatur ob idem dimissè vinculum perstans. Ni ita foret, fornicariè dimissæ liceret nubere ob solutum cum thoro vinculum; foretque melior conditio reæ, quam insontis.

2. Disertè Mar. 10. Quicunque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit; adulterium committit super eam. Et, si uxor dimiserit virum suum, & alteri nupserit, mæchatur. Sic & Lu. 16. Itaq; manet vinculum. Ac licet exceptio Matthæi, nisi in causa fornic. apud Marcum & Lucam subaudiri possit; non tamē necessario debet. Quia alioquin hi non scripsissent absolute verum. Et Marcus Romæ anno 41. non scripsit, vt Matt. scripto anno 41. aliquid adderet; sed vt memoriale Petrinæ prædicationis daret Romanis: teste Ire. Eu-

se. Hier. Et Lucas scripsit ḡt. bus, queis Paulus predicarat; ad quos Mat & Mar. Euangelia non peruererant; sed pseudo Matthæus ingerebatur. Neque ambigendum ait Sandus Augustin. de eo, quod Euangelistæ dicūt; sed de eo, quod non dicunt: Non dicunt autem, Non omnis, qui dimittit uxorem, & aliam ducit, mæchatur: Sed quidimittit iniuste, id est, facit mæchart; & qui dimis-

tiu iustè: ob forn. & altam dicit, mæchatur: Et qui dimissam iustè, vel iniustè ducit, mæchatur. Hæc Euangelistarū cōcordia est.

3. Concordat & Paulus, Rom. 7. Miserere viuente viro alligata est Legi: igitur viuente viro vocabitur adultera, si fuerit cum alio viro. Sic & i. Cor. 7. Hæc verba, ait Aug. 1, 2, de adu't. c. 4, toties inculcata, sunt

vera, viua, sina, plena, ut neutri, seu fonti, non licet; excepta fornicationis causâ) fa. it seu insonti, ad alias transire licet numerum mæchari, ob permanēs Vinculum, si dimissæ liceret nubere ob solutum cum thoro vinculum; foretque melior conditio reæ, quam insontis.

SVMMA BREVIS. I. Solubile est Matrimonium Infidelium, quoad vinculum etiam; si alter fideli cohabitare nolit sine Creatoris iniuria. i. Cor. 7. Si infidelus discesserit, discedat. Neque id homo separat, Sed Deus; cuius interpres Apostolus. Cui Infideles dicuntur non baptizati: in quibus matr. non est Sacramentum, sed contractus solum ciuilis; ideoque hominibus solubilis. Ego verò Mat. 19. Qui dimiserit uxorem. &c. de Fidelis loquor matrimonio: Distinguit Apostolus, i. Cor. 7. Fidelibus, Præcipio n̄ ego, sed Dominus. &c. Deinde ceteris, scilicet infidelibus, ego dico, St. &c.

II. Matrimonium Consummatum Fidelium solui potest; sed quoad thorum, seu cohabitationem tantum; non quoad Vinculum.

1. CAVSA, Consensus mutuus, obtem vel adulterij, Mat. 5. Vel hæretici. Tit. 3. Hereticum hominem post unam alteram correptionem deuita. Viuens in Luc. 14. Si quis venit ad me, & non odit patrem & matrem aut uxorem. &c.

2. CAVSA: Sine consensu, obtem vel adulterij, Mat. 5. Vel hæretici. Tit. 3. Hereticum hominem post unam alteram correptionem deuita. Viuens in Luc. 14. Si quis venit ad me, & non odit patrem & matrem, & uxorem. &c.

3. CAVSA: Peccati periculum: Mat. 18. Si oculus tuus scandalizat te, projice abut. &c. Ita & Hieron. In casu adulterij coniugii parius utriusque, i. Cor. 7. Præcipio non ego, sed Dominus, Vxorem à viuente viro vocabitur adultera, si fuerit cum discedere; & vir uxori non dimittat, scilicet obliuiscatur. Quod si discesserit. &c. ob iustā causā: Quod si discesserit. &c. ob iustam manu rei inuptam, Non tamen di- cedam

cedant, si adulterium fuerit coactum: Si adulterum fuerit: Si post adulterium se in s. ueritatem. Si alteri fuerit autor.

QVÆSTIO XLVI.

Num quæsint Impedimenta matrim. Di-
rimentia?

LXVII. ANTICHRISTIANISMVS.

IUSTRANS Sponsalia dirimunt post ea contra-
cta cum alio matrimonium: Nec Votum fa-
ctum impedit contrahendum; nec dirimit contra-
clum matrimonium.

CHRISTVS. Voucre liberum est,
ac licitum; at votum factum seruatu est
necessarium: Eccl. 5. Deut. 23. Si quid vo-
tisti Deo, ne moreris reddere: Reddi autem
Deo nequit votum castitatis cum ma-
trimoniali debito; estque, quam hoc,
sanctius magisque debitum. Quocirca
id dirimit subsecutum matrimonium.
Nam, Luc. 9. Nemo mittens manum ad ar-
atrum Continentia votuæ, & respiciens
retro ad matrimonium, apud eum regno
D. i. Quales exæde quibus, 1. Tim. 5. Cum
luxuriant in Christo, nubere volunt,
habentes damnationem; quia primam Fidem
irritam fecerunt. Vide suprap. 2. q. 46. Et in
Lutherio, c. p. 2. q. 60. & p. 3. q. 116.

LXVIII. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERVS: Male statuitur impedire tam diri-
mens esse Adulterium, homicidium, auudie crimen;
contra exemplum Davidis.

CHRISTVS. Dirimit crimen; Si
verbigratia adulteriæ adulteræ virum oc-

ciderit; Aut cum ea contrahat de fu-
ro, Seu præsenti: Ut iuste mea statuit po-
steritas. Dauidis tamen cum Bethzabéa
coniugium ratum fuit: tum quod nulla
tunc lex prohiberet Ecclesiæ; tunc quod
adultera non consensisset in homici-
dium:

LXIX. ANTICHRISTIANISMVS.

LUTHERVS: Nulla infidelitas, etiam non baptizata,
impedit aut dirimit matrimonium.

CHRISTVS. At, Deut. 7. Deus le-
ge Iudicali quidem; sed etiam Morali,
ideoque omnibus communii iustis, san-
cuit, ne cum infidelibus contrahatur:
Quia seduct filium tuum, ne sequatur me;
sed magis seruat dñs alienis: Quæ causa mō
ralis est. Item repetitur 3. Reg. 11. Quia
certissime auertent corda vestra, ut sequami-
nī Dēos alienos.

2. Præceptum est, 1. Cor. 7. *Cui vult*
nubut; tantum in Domino. In quo S. inter-
pretes rectè docent, vetari connubia fi-
delium cum infidelibus; queis pars nul-
la in Domino.

3. Simile istud: 2 Cor. 6. *Nolite ingum*
coniugale ducere cum infidelibus. Hoc ve-
titum; at non irritum reddit.

II. Matrim. fidelis cum non bapti-
zato est irritum; Non iure diuino, natu-
rali, vel Ecclesiæ; Sed more Christiano
laudabiliter obseruato: contrà quam
Patriarchæ, & Iudæi visitarunt. Iam e-
nim Matrimonium cum sit Sacramen-
tum, incapaci non communicari: capa-
cem verò reddit baptismus.

F I N I S.

ANTICHRISTI MYSTERIOMACHI LVTHE-
RO CALVINIANI.

DEO, Deipara, Dñisique Laus & Gloria Amen.

N 2

COP-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN